

ВІЦИН Георгій Михайлович (23. 04. 1918, Петроград, нині С.-Петербург — 22. 10. 2001, Москва) — актор. Нар. арт. РФ (1977) і СРСР (1990). Навч. в Театр. училищі при Театрі ім. Є. Вахтангова (1934–35), у студії МХАТ. Від 1936 — актор Театру-студії під керівництвом М. Хмельова, згодом — Театру ім. М. Єрмолової, від 1969 — у Театру-студії кіноактора. У кіно від 1945. Здобув популярність, створивши образ Боягуза у комедіях реж.

Л. Гайдая «Пес Барбос і незвичайний крос» (1961, за гуморескою С. Олійника), «Самогонники» (1962), «Операція "и" та інші пригоди Шурика» (1965), «Кавказька полонянка» (1967). Зіграв у стрічках, знятих на Київ. кіностудії худож. фільмів ім. О. Довженка: «Артист із Коханівки» (1961, реж. Г. Ліпшиць), «Мовчать тільки статуї» (1962, реж. В. Денисенко), «Гольфстрім» (1968, реж. В. Довгань), «Постріл у труні» (1992, 2 серії), «Браві хлопці» (1993; обидві — реж. М. Засєєв), «Декілька любовних історій» (1994, реж. А. Бенкендорф).

Основні ролі

Микола Гоголь («Композитор Глінка», 1952, реж. Г. Александров; «Белінський», 1953, реж. Г. Козинцев), Вася Веснушкін («Запасний гравець», 1954, реж. С. Тимошенко), сер Ендрю («Дванадцята ніч», 1955, реж. Я. Фрід), Каррасіо («Дон Кіхот», 1957, реж. Г. Козинцев), Бальзамінов («Весілля Бальзамінова», 1965, реж. К. Воїнов), Добрий чарівник («Стара, стара казка», 1970, реж. Н. Кошеверова), «Хмирь» («Джентльмени удачі», 1972, реж. О. Сєрий), Тахво Кокенен («За сірниками», 1980, реж. Л. Гайдай), Фонді-Монді («Руки вгору!», 1981, реж. В. Грамматиков).

В. М. Войтенко

Бібліографічний опис:

Віцин Георгій Михайлович / В. М. Войтенко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2005. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-35039>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).